

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 marca 2014 r. (sprawa R 1200/2013-5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Federación Nacional de Cafeteros de Colombia a Accelerate s.a.l.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 27 marca 2014 r. (sprawa R 1200/2013-5) w zakresie dotyczącym oddalenia wniosku o unieważnienie prawa do znaku.
- 2) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Federación Nacional de Cafeteros de Colombia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 253 z 4.8.2014.

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2015 r. – KV/EACEA

(Sprawa T-484/15)

(2015/C 371/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: KV (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza do spraw Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji EACEA/MH/OG/OKRAPF15D013150 kierownika wydziału Agencji Wykonawczej do spraw Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego w sprawie finansowania Porozumienia nr 519177-LLP-1–2011–1-GR-KA3-KA3NW w odniesieniu do projektu „Krzewienie i wspieranie kompetencji cyfrowych w drodze programu wolontariackiego”;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie

- Zaskarżona decyzja jest obciążona oczywistym błędem w ocenie dotyczącym rozróżnienia „podstawowej” i „dodatkowej” usługi świadczonej przez partnerów/akcjonariuszy skarżącej w czasie trwania omawianego projektu, ze względu na to, że EACEA w oczywisty sposób pominęła charakter usług świadczonych przez partnerów, wyraźną wolę walnego zgromadzenia skarżącej, aby usługi te uczynić przedmiotem obrad i uregulować je, gdyż organ ten uznał, iż stanowią one odrębną kategorię, która nie podlega postanowieniom statutu oraz okoliczność, że usługi świadczone przez partnerów zaangażowanych w omawiany projekt spełniały wszelkie wymogi wyżej wspomnianej uchwały walnego zgromadzenia.

2. Zarzut drugi dotyczący drugiego oczywistego błędu w ocenie

- Zaskarżona decyzja jest obarczona oczywistym błędem w ocenie dotyczącym zawartego w decyzji uzasadnienia odnoszącego się do stosunku podporządkowania między partnerami/akcjonariuszami oraz skarżącą, którego istnienie zostało wyraźnie wykazane za pomocą dowodów przedłożonych EACEA.

Odwołanie wniesione w dniu 26 sierpnia 2015 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 18 czerwca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-5/14 CX/Komisja

(Sprawa T-493/15 P)

(2015/C 371/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Currall i C. Ehrbar, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: CX (Enghien, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku SSP z dnia 18 czerwca 2015 r. w sprawie F-5/14 CX/Komisja;
- przekazanie sprawy do SSP celem rozpatrzenia innych zarzutów skargi;
- rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, związany z opiniami lekarskimi sporządzonymi w ramach postępowania dyscyplinarnego, dotyczący błędów co do prawa wynikających z naruszenia (i) zasad dotyczących ciężaru dowodu, (ii) załącznika IX do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), (iii) art. 59 regulaminu pracowniczego oraz (iv) uprawnień Sądu do spraw Służby Publicznej (zwanego dalej „SSP”).
2. Zarzut drugi, związany z pojęciem łańcucha zgodnych poszlak, dotyczący naruszenia zakresu obowiązków w obszarze rozkładu ciężaru dowodu i braków w uzasadnieniu.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu co do prawa w odniesieniu do wykładni zasady staranności, ponieważ SSP orzekł, że Komisja, na podstawie posiadanych przez siebie w chwili wydania spornej decyzji środków dowodowych, naruszyła swój obowiązek staranności w związku z tym, że nie wezwała po raz trzeci strony skarżącej w pierwszej instancji, uznając po pierwsze, że czyny będące przedmiotem postępowania były stosunkowo stare, po drugie, że urzędnik przebywał na zwolnieniu chorobowym, a po trzecie, że jego adwokat po raz drugi odmówił odbioru wezwania.